

SARS-CoV-2 aneb Všichni spolu

Benedikt Bláha

čestné uznání v I. kategorii

Od loňského února si myslím, že vidím do budoucnosti.

„Paní Crháková, máte respirátor?“

„Copak, Beníku, jdeš malovat?“

„Ne, jen jsem spolužáky upozornil na novou nemoc, jde k nám z Asie, všichni ze třídy si to přijdou koupit.“

Doma bylo peklo. „Beníku, copak ses zbláznil, dělat takovou ostudu? Proč bychom měli potřebovat ochranu úst?“ Hm, úsměvné. Za měsíc mě rodiče prosili, abych jim respirátor dal...

Nový koronavirus označovaný jako SARS-CoV-2 pochází z linie podobné viru SARS-CoV, který v lidské populaci koloval v letech 2002-2003. Původním ohniskem nákazy nového viru bylo čínské město Wu-han, odkud se však rozšířil během několika málo měsíců na všechny kontinenty světa.

A tak mám distanční výuku. Den plyne pomalu. Abych našel mamku, říkám, že když se vzbudím, čekám, až půjdu spát. Pesimismus? Ne, jenom čas, který jsem vždy chtěl mít. A teď nevím, co s ním.

Kolik lidí se bude muset hospitalizovat, aby všichni pochopili, že nejde o obyčejnou chřipku? Proč lidé nechápou pojem izolace? Těmito otázkami jsem se proplétala, než jsem dorazila na covidové oddělení. Pokoje se opět plnily a místa pro pacienty ubývala. „Erzety“ se honily jedna za druhou, a na chodbách to nevypadalo valně. Začínala služba. Tuto práci miluji, i když je náročná, a nyní hodně smutná. „Dobrý den, jak se vám daří?“ Přicházím na pokoj, ale jedna tvář i jméno je mi známější. Tatínek mé kamarádky z dětství.

„Beníku, vstávat. Musíš se umýt, obléct, nasnídat. Jde o to udržet řád,“ slyším mamku. Ale dobře, že odchází do práce. Můj čas je nekontrolovaný. A to mám rád.

Netuším, kde jsem se mohl nakazit. Nejdřív mi bylo dobře, ale pak mě začaly pálit plíce, nemohl jsem dýchat. Jsem rád, že mi lékaři pomohli. Teď se mi těžko mluví, dýchám pořád špatně, s pomocí kyslíku, ale snad bude líp.

FB: ...pěkné herecké vystoupení. UDÁLOSTI Hodně zdraví. Hoax, fake? Tatínka odvezli na ARO, leží v umělém spánku, podávají mu Remdesivir.

Myslím si, že práce zdravotníků musí být extrémně náročná. Sestra je zdravotní sestrou, a tak mám před touto nemocí respekt. Chtěl bych ven, ale nikde nikdo... Konečně! Triky na

kole končí levou rukou v sádře a druhou na dlaze. Ale jízda to byla skvělá. Ani jednou jsem nezabrzdl!

Zdravotníci jsou nejohroženější skupinou, mají nejvyšší riziko nákazy a jejich stres je obrovský. Je nutné vyjádřit podporu sestrám a lékařům. Uznávejte jejich práci, napište klidně na sociální síť, že si vážíte toho, co dělají. Pokud vaše babička neposlouchá svého lékaře, podpořte lékaře, nikoli babičku. Tohle je extrémně důležité a můžeme to ve svém okolí dělat všichni. Vysvětlovat, nabádat k dodržování přicházejících opatření. Teď není čas nadávat na lékaře, ale v očích veřejnosti je třeba jim vyslovit obrovskou podporu. Dějí se i špatná rozhodnutí, jistě. Až to budeme zpětně vyhodnocovat, pojmenujeme je, ale teď je důležitá podpora a sounáležitost. Ale varovala bych před sebedojímáním se – nyní není čas se dojímat nad tím, jak jsme soudržní. Je čas pro pragmatická a rychlá opatření a jejich disciplinované dodržování.
(MUDr. Julie Dobrovolná)

Beníku, co ten pokoj? Proč si ho neuklidíš? Máš tolik času a ty ho prosedíš u počítače. Jenže tak se dozvím mnohem víc informací. Čekal jsem, že to dojde tak daleko, ale ne, že si vláda nebude vědět rady.

Ester přivedla na svět nový život. A tatínek se stal dědečkem, pyšně drží malého v náruči. Štěstí.

Beníku, kdy skončí covid? A bude to stejné jako dřív?

Jste skvělí. Děkuji.